

Til lovforslag nr. L 82. Betænkning afgivet af Socialudvalget den 1. april 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand og lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten

(Adgang for kommunerne til at yde tilskud til børnepasning samt indførelse af friere valg for forældrene af dagtilbud til deres børn)

[Optaget af Pia Christmas-Møller (KF) og Eva Kjer Hansen (V)]

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt. Et af udvalgets spørgsmål og ministerens besvarelse heraf er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget en skriftlig henvendelse fra Lene Larsen, Århus.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Det Konservative Folkeparti og Venstres medlemmer) lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et flertal inden for flertallet (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) må afvise lovforslaget, ikke fordi flertallet er uenig i intentionerne, men fordi lovforslaget ikke i rimeligt omfang vil give børnefamilierne et egentligt friere valg på dagtilbudsområdet.

Flertallet er enig med forslagsstillerne i, at forældrenes individuelle ønsker om dagtilbudsplads bør imødekommes så vidt muligt, men en reel valgmulighed forudsætter, at der er noget at vælge imellem, hvilket ikke er tilfældet med de ventelisteproblemer, som mange af landets kommuner har. Lovforslaget vil ikke bidrage til en løsning af kommunernes ventelisteproblemer, og flertallet ser en løsning

af disse problemer som den egentlige forudsætning for et friere valg af dagtilbud.

Allerede i dag gør kommunerne generelt meget ved fordelingen af pladser for at imødekomme forældrenes ønsker inden for de eksisterende muligheder. Finansministeriets rapport fra oktober 1992 om borgernes erfaringer med og ønsker til frit valg af offentlig service viste da også, at børnefamilierne generelt er meget tilfredse med børnenes dagtilbud.

Flertallet arbejder dog videre med overvejelser om at give forældrene bedre mulighed for selv at passe deres børn.

Et mindretal inden for flertallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til forkastelse og bemærker i øvrigt, at lovforslaget kunne have ført til en ligestilling af alle forældre, hvad enten man ønsker selv at passe sine børn eller ønsker at lade andre gøre det for én, men det ville være en stavnsbundet ligestilling.

Lovforslaget vil nok give ligestilling, men ikke frihed.

Lovforslagets vedtagelse ville betyde øgede offentlige udgifter og dermed øgede skatter, hvilket igen ville bevirke, at forældrene skulle tjene endnu flere penge for at få råd til dagen og vejen.

Det betyder, at chancen og muligheden for at gå hjemme og passe sine egne børn og kun